

1963-03-23

AFSENDER

Poul Vad

MODTAGER

Sonja Ferlov Mancoba, Ernest Mancoba, Wonga Mancoba

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Dateringsbegrundelse:

Datering i brev.

Generel kommentar:

Poul Vad har tilsyneladende talt med Sonja Ferlov Mancoba om Antonin Artauds bog *Van Gogh le suicidé de la société*, 1947 under sit ophold i Paris.

Netop denne bog af Artaud optog Sonja Ferlov Mancoba (Aagesen, Dorthe og Mikkel Bogh, "Sonja Ferlov Mancoba: Figuren, stemmerne og rummet" in Sonja Ferlov Mancoba. *Maske og Ansigt*. (red. Cecilie Høgsbro Østergaard), Statens Museum for Kunst 2019, p. 102). Poul Vad bragte et uddrag af Antonin Artauds bog *Van Gogh le suicidé de la société*, 1947, i tidsskriftet *Signum* (årg. 3, nr. 3, 1963, p. 23-28). Vad var stifter og redaktør af *Signum*. Uffe Harder oversatte uddraget til dansk.

Afsendersted:

København

Modtagersted:

Paris

Omtalte personer:

Antonin Artaud

Uffe Harder

Signum. Tidsskrift for Moderne Kunst.

Karen Vad

Arkivplacering:

Ferlov Mancoba arkivet.

DOKUMENTINDHOLD

Poul Vad skriver til Sonja Ferlov Mancoba, Ernest Mancoba og Wonga Mancoba, at han tænker på de mange besøg hos dem i rue du Château og ikke helt ved, hvordan han skal fortsætte samtalen med dem, nu han er tilbage i Danmark efter seks måneder i Paris. Han skriver, at han endnu ikke har talt med Uffe Harder om oversættelsen af Artaud, og at han håber at kunne bringe et uddrag af Artauds bog i *Signum*.

TRANSSKRIFTION

København d. 23-3-1963

Kære Sonja, Ernest og Wonga,

Det er meget vanskeligt for mig at skrive dette brev, på en måde. Jeg ved slet ikke hvad jeg skal skrive til jer. Jeg tænker på de mange, mange gange jeg kom hos jer, og hvorledes jeg altid blev modtaget med åbne arme, selv om I stod midt i arbejdet, og jeg tænker på alle de lange samtaler vi havde – det forekommer mig i dag som een eneste lang uafbrudt samtale. Jeg kan slet ikke sige hvor meget det betød for mig at komme hos jer, og hvor glad jeg var for den lange, uafbrudte samtale. Jeg ønsker at jeg lige nu kunne sig til Karen: kom, nu går vi en tur ud i rue du Chateau!

Men jeg er dog naturligvis også glad for at være her igen, her hvor jeg sidder nu, og også her har jeg jo venner som jeg kan tale med og som jeg føler den umiddelbare menneskelige kontakt med som kommer af at man – på hver sin måde – ser fremad mod det samme.

Jeg har endnu ikke talt med Uffe Harder om oversættelsen af Artaud, jeg ville først selv have tid til at arbejde bogen ordentligt igennem (og slå alle de svære ord op!). Jeg er meget glad for den bog og håber meget vi kan få tilladelse til at bringe en del af den i *Signum*.

Det er også en overgang pludselig at være tilbage her og skulle tage fat på de mange praktiske ting som jeg gennem et halvt år stort set har været forskånet for.

Jeg har meget krævende opgaver som venter mig, jeg håber at kunne løse dem tilfredsstillende og glæder mig naturligvis netop til at gå i gang med dem fordi de er krævende. Endnu kan jeg ikke samle mine indtryk og erfaringer fra de seks måneder i Paris. Men Karen og jeg er begge indstillet på at vende tilbage, når hun er færdig med skolen og når jeg har løst disse forhåndenliggende opgaver som kun kan løses her i Danmark.

Karen har det godt, og vi har naturligvis meget at tale om, jeg skal hilse jer alle fra hende.

Jeg håber I er blevet raske igen efter den megen sygdom så I atter alle kan

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

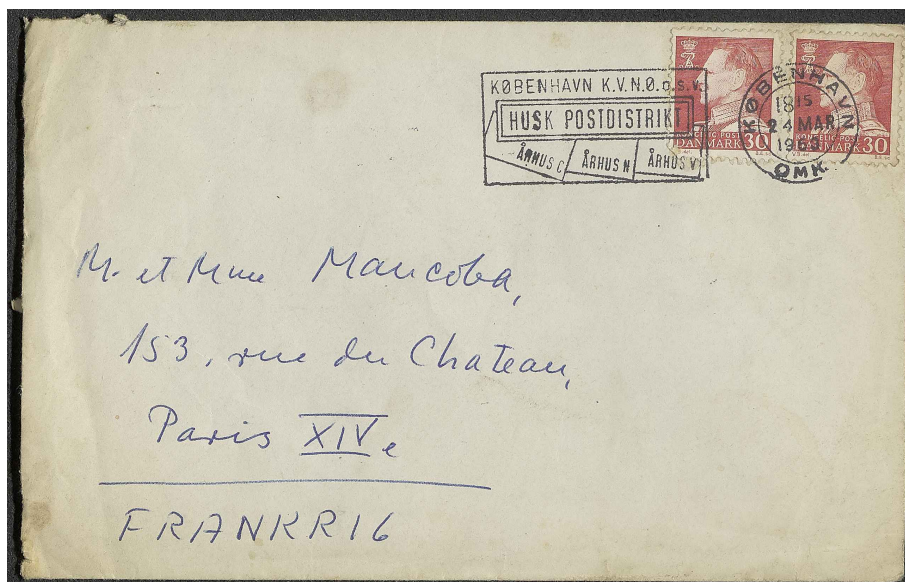
NY CARLSBERGFONDET

kaste jer over arbejdet! Og I skal ikke tænke på at skrive til os, vi ved I er der og at I har meget at tænke på.

Jeg vil skrive på gensyn, selv om det kan vare længe. Mange hilsner fra
Poul V

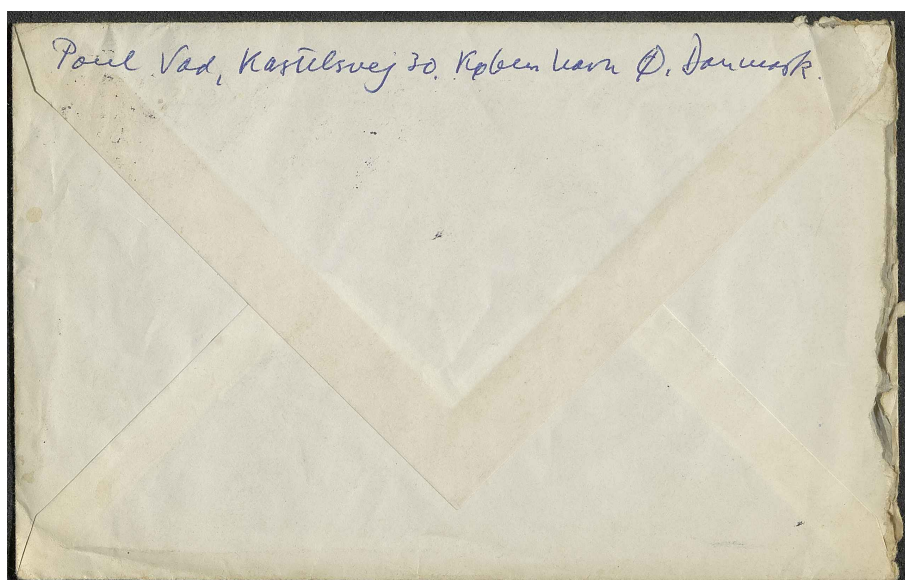
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

København d. 23. 3. 1963

Kære Soga, Ernest og Wanga,

Det er meget vanskeligt for mig at
skrive dette brev, på en måde. Jeg ved
slet ikke hvad jeg skal skrive til jer.
Jeg tænker på de mange, mange gange
jeg kom hos jer, og hvorledes jeg altid
blev modtaget med åbne arme, selv
om I stod midt i arbejdet, og jeg
tænker på alle de lange samtaler
vi havde - det forekommer mig idag
som en eneste lang uafbrudt sam-
tale. Jeg kan slet ikke sige hvor
meget det betyder for mig at komme

hos jer, og hvor glad jeg var for
den lange, uafbrudte samtale. Jeg
puster at jeg lige mit kæreste sig til
Karin: kom, mit går vi en tur ud i
sne på Chateau!

Men jeg er jeg naturligvis oprigtig glad
for at være her igen, her hvor jeg sidder
mit, og afri her har jeg jo været som
jeg kan tale med og som jeg føler
den umiddelbare menneskelige kontakt
med som kommer af at være - på hver
sin måde - ses forenet med det
samme.

Jeg har endnu ikke talt med
Lise Harder om oversættelsen af
Artaud, jeg ville først selv have

tid til at arbejde bogen ordentligt
igennem (og thi alle de tvære ord o.s.).
Jeg er meget glad for den bog og
håber meget vi kan få tilladelse til
at bringe en del af den i Tidsens.

Det er altid en overgang plæselig
at være tilbage her og skulle tage fat
på de mange praktiske ting som jeg gen-
nem et halvt år stort set har været
forhævet for.

Jeg har meget kreative opgaver
som venter mig, jeg håber at kunne
løse dem tilfredsstillende og glæde
mig naturligvis mest til at gå i
gang med dem fordi de er kreative.

Endnu kan jeg ikke samle mine

indtryk af erfaringer fra de seks uä-
meder i Paris. Men Kasper og jeg er
begge indvilliget på at vende tilbage,
når min sø ferdig med skolen og når jeg
har løst disse forhåbentlige opgaver
som kun kan løses her i Danmark.

Kasper har det godt, og vi har us-
terligvis meget at tale om, jeg skal
hilsne jer alle fra hende.

Jeg håber I er blevet raske igen
efter den urogen sygdom så I atter
alle kan hjælpe jer over arbejdet! Og
I skal ikke tænke på at skrive til os,
vi ved I er der og at I har meget
at tænke på.

Jeg vil skrive på jensye, selv om det
kan være længe. Mange hilsener fra
Poul